

Amerika üçün gələcək və 18 iyul 2020 — Bir nömrə

Əhdin Mağara Adamları: Dünyanın Axırında Musa və İlyas

Jeff Pippenger
2023-08-23

Musa və İlyas peyğəmbərlik rəmzləridir; bunların hər biri kontekstə görə tək bir rənz kimi başa düşülə bilər, yaxud hər ikisini ehtiva edən bir rənz kimi də anlaşıla bilər. İki nəfərin şahidliyi ilə bir şey təsbit olunur və Vəhy on birinci fəsildə Musa ilə İlyas Əhdi-Ətiq və Əhdi-Cədidin iki şahidini təmsil edirlər. Məsihin İkinci Gəlişini təmsil edən Dəyişmə dağında bu ikili rənz bazar günü qanunu böhranının həm yüz qırx dörd minliyini (İlyas), həm də şəhidlərini (Musa) təmsil edir. Birlikdə bir rənz kimi, Xorev mağarasında onlar Allahın xasiyyətinin Vəhyi olan və bir Laodikeyalı Filadelfiyalıya çevirmək gücünü özündə daşıyan xəbəri “eşidən”, “oxuyan” və “riayət edən” dünyanın sonundakı Allah xalqını təmsil edirlər. Tezliklə, (lap tezliklə) elə bir məqam gələcək ki, axmaq Laodikeyalı Adventistlərin “Budur, Bəy gəlir” fəryadına düzgün cavab vermək üçün lazım olan “yağ”dan istifadə etmələri artıq mümkün olmayacaq.

Musa Rəbbə dedi: “Bax, Sən mənə deyirsən: ‘Bu xalqı yuxarı apar’; amma mənimlə kimi göndərəcəyini mənə bildirməmişən. Halbuki Sən demisən: ‘Mən səni adınla tanıyıram, sən də Mənim gözümlə önündə lütf tapmışsan.’ İndi isə yalvarıram, əgər Mənim gözümlə önündə lütf tapmışamsa, mənə Öz yolunu indi göstər ki, Səni tanıyıram və Sənin gözümlə önündə lütf tapım; və nəzərə al ki, bu millət Sənin xalqındır.” O dedi: “Mənim hüzzurum səninlə gedəcək və sənə rahatlıq verəcəyəm.” O isə Ona dedi: “Əgər Sənin hüzzurun mənimlə getməsə, bizi buradan yuxarı aparma. Çünki burada mənim və Sənin xalqının Sənin gözümlə önündə lütf tapdığı nə ilə bilinəcək? Məgər Sənin bizimlə getməyinizlə deyilmi? Beləcə mən və Sənin xalqın yer üzünün bütün xalqlarından ayrılmış olacağıq.” Rəbb Musaya dedi: “Sənin söylədiyiniz bu işi də edəcəyəm; çünki sən Mənim gözümlə önündə lütf tapmışsan və Mən səni adınla tanıyıram.” O dedi: “Sənə yalvarıram, izzətini mənə göstər.” O dedi: “Bütün yaxşılığımı sənin önündən keçirəcəyəm və Rəbbin adını sənin önündə elan edəcəyəm; lütf edəcəyimə lütf edəcəyəm, mərhəmət göstərəcəyimə mərhəmət göstərəcəyəm.” Və dedi: “Sən Mənim üzümü görə bilməzsən; çünki heç bir insan Məni görüb sağ qala bilməz.” Rəbb dedi: “Bax, Mənim yanımda bir yer var, sən qayanın üstündə duracaqsan. Elə olacaq ki, izzətim keçib gedərkən səni qayanın yarığına qoyacağam və keçib gedənədək səni əlimlə örtəcəyəm. Sonra əlimi çəkəcəyəm, sən Mənim arxa tərəfimi görəcəksən; amma Mənim üzüm görünməyəcək.” Rəbb Musaya dedi: “Özün üçün birincilərinə bənzər iki daş lövhə yon; və sındırdığın birinci lövhələrdə olan sözləri bu lövhələrin üzərinə yazacağam. Səhər hazır ol, səhər Sina dağına çıx və orada dağın başında Mənə təqdim ol. Heç kəs səninlə birlikdə çıxmasın, bütün dağ boyunca heç kəs görünməsin; nə sürülər, nə mal-qara o dağın önündə otlasın.” O da birincilərinə bənzər iki daş lövhə yondu; Musa səhər tezdən qalxıb, Rəbbin ona əmr etdiyi kimi Sina dağına çıxdı və iki daş lövhəni əlinə aldı. Rəbb bulud içində enib orada onun yanında durdu və Rəbbin adını elan etdi. Rəbb onun önündən keçib elan etdi: “Rəbb, Rəbb Allah, rəhmli və lütfkar,

qəzəblənməyə gecikən, yaxşılıqda və həqiqətdə bol olan, minlər üçün mərhəmət saxlayan, təqsiri, üsyanı və günahı bağışlayan, lakin təqsirkarı əsla təqsirsiz saymayan, ataların təqsirini övladlar və nəvələr üzərində, üçüncü və dördüncü nəsillə qədər yoxlayan.” Musa tələsik yerə qədər baş əydi və səcdə etdi. Və dedi: “Ya Rəbb, əgər indi Sənin gözün önündə lütf tapmışamsa, yalvarıram, qoy Ağam aramızda getsin; çünki bu, dikbaş bir xalqdır; bizim təqsirimizi və günahımızı bağışla və bizi Öz irsin olaraq qəbul et.” O dedi: “Bax, Mən əhd bağlayıram: bütün xalqının qarşısında elə möcüzələr göstərəcəyəm ki, nə bütün yer üzündə, nə də hər hansı bir millətdə onların bənzəri edilməmişdir; və sənin arasında olduğun bütün xalq Rəbbin işini görəcək; çünki səninlə edəcəyim şey qorxunc bir şeydir.” Çıxış 33:12–34:10.

Musa dünyanın sonunda Allahın xalqını təmsil edir. Onlar istintaqi mühakimənin “son günlərində” Allahdan Öz “yolunu” onlara göstərməsini istəyənlərdir ki, Allahı “tanısınlar”; buna cavab olaraq isə Allahdan elə bir cavab alırlar ki, bu cavaba Onun “hüzurunun” onlarla “gedəcəyi” və Allahın o xalqa “rahatlıq” verəcəyi vədi daxildir.

Rəbb belə deyir: Yollarda durun, baxın və qədim cığırırları soruşun, yaxşı yol haradadırsa, onda yeriyn; canlarınız üçün rahatlıq tapacaqsınız. Amma onlar dedilər: “Orada yeriməyəcəyik.” Həmçinin üzərinizə gözetçilər qoydum və dedim: “Şeypurun səsinə qulaq asın.” Amma onlar dedilər: “Qulaq asmayacağıq.” Yeremya 6:16, 17.

Yeremya “görməkdən” və “qulaq asmaqdan” imtina edən bir zümrəni müəyyən edir; buna görə də onlar “yaxşı yolu” axtarır “onda yeriyənlərə” vəd edilmiş “rahatlığı” qəbul etmirlər. Yeşaya həmin rahatlığı “sərinlik” kimi müəyyən edir.

O, biliyi kimə öyrədəcək? Və təlimi kimə anlatdıracaq? Süddən kəsilməşlərəmi, döşdən ayrılmışlara? Çünki qayda qayda üstə olmalıdır, qayda qayda üstə; sətir sətir üstə, sətir sətir üstə; burada bir az, orada bir az. Çünki O, bu xalqa kəkələyən dodaqlarla və başqa bir dillə danışacaq. O kəslərə ki, demişdi: “Yorğunlara rahatlıq verməyiniz üçün istirahət budur”; və “təravət budur”; amma onlar eşitmək istəmədilər. Lakin Rəbbin sözü onlar üçün qayda qayda üstə, qayda qayda üstə; sətir sətir üstə, sətir sətir üstə; burada bir az, orada bir az oldu ki, gedib arxası üstə yıxılınsınlar, sındırılsınlar, tora düşsünlər və tutulub aparılsınlar. Yeşaya 28:9–13.

“Rahatlıq” və “təravətlənmə” son xəbərdarlıq ismarıcının bəyanı zamanı tökülən son yağışı təmsil edir.

“Mən üçüncü mələyin xəbərinin başa çatmaqda olduğu vaxta yönəldildim. Allahın qüdrəti Onun xalqının üzərində dayanmışdı; onlar öz işlərini yerinə yetirmiş və qarşılarında duran sınaq saatına hazır edilmişdilər. Onlar son yağışı, yaxud Rəbbin hüzurundan gələn təravəti qəbul etmişdilər və diri şəhadət yenidən canlandırılmışdı. Son böyük xəbərdarlıq hər yerdə səslənmişdi və o, xəbəri qəbul etməyən yer üzünün sakinlərini oyatmış və qəzəbləndirmişdi.” Early Writings, 279.

“Son yağış” olan “rahatlıq” və ya “təravətlənmə” vədi, Allahın Öz xalqı ilə birlikdə gedəcək “hüzuru” barədə Musaya mağarada verilmiş vədi də ehtiva edir.

“Bu iş Pentikost günündə olan işə bənzər olacaq. Necə ki, Müjdənin başlanğıcında Müqəddəs Ruhun tökülməsi ilə ‘erkən yağış’ qiymətli toxumun cücərib boy atması üçün verilmişdisə,

eləcə də ‘axırıncı yağış’ onun sonunda məhsulun yetişməsi üçün veriləcək. ‘Onda biləcəyik; əgər Rəbbi tanımaq üçün ardınca getsək, Onun zühuru səhər kimi hazırlanmışdır; O bizə yağış kimi, yer üzünə yağan erkən və axırıncı yağış kimi gələcək.’ (Hoşea 6:3.) ‘Ey Sion övladları, sevinin və Allahınız Rəbdə şadlanın; çünki O sizə erkən yağışı ölçü ilə verdi, və sizin üçün yağışı, erkən yağışı da, axırıncı yağışı da yağdıracaq.’ (Yoel 2:23.) ‘Axır günlərdə, Allah deyir, Ruhumdan hər cism üzərinə tökəcəyəm.’ ‘Və belə olacaq ki, Rəbbin adını çağıran hər kəs xilas olacaq.’ (Həvarilərin işləri 2:17, 21.) Müjdənin böyük işi Allahın qüdrətinin təzahürünə görə onun başlanğıcını səciyyələndirəndən daha az bir təzahürlə başa çatmamalıdır. Müjdənin başlanğıcında erkən yağışın tökülməsi ilə yerinə yetmiş peyğəmbərliklər, onun sonunda axırıncı yağışda yenidən yerinə yetəcək. Bunlar həvari Peterin gözlədiyi ‘təvət zamanları’dır; o demişdi: ‘Buna görə də tövbə edin və dönün ki, günahlarınız silinsin [təhqiqat mühakiməsində], Rəbbin hüsurundan təvət zamanları gəldikdə; və O, İsanı göndərəcək.’ (Həvarilərin işləri 3:19–20.)”

“Allahın qulları, üzləri müqəddəs təqdislə işıqlanıb parlayaraq, Göydən gələn xəbəri bəyan etmək üçün yerdən-yerə tələsəcəklər. Dünyanın hər tərəfində minlərlə səs vasitəsilə xəbərdarlıq veriləcək. Möcüzələr baş verəcək, xəstələr sağaldılacaq və əlamətlər ilə xariqələr iman edənlərin ardınca gələcək. Şeytan da yalançı möcüzələrlə fəaliyyət göstərir, hətta insanların gözü qarşısında göydən od belə endirir. (Vəhy 13:13.) Beləliklə yer üzünün sakinləri öz mövqelərini tutmağa gətiriləcəklər.” The Great Controversy, 611, 612.

Son günlərdə Müqəddəs Ruhun tökülməsi, müjdənin bəyan edilməsinin başlanğıcında Müqəddəs Ruhun tökülməsi ilə öncədən tipik şəkildə göstərilmişdir. Ruhun kilsələrə dediyini eşitmək istəməyənlərə verilən “Rəbbin onlara olan sözü”, dünyanın sonunu göstərmək üçün bir peyğəmbərlik tarix xəttini başqa bir peyğəmbərlik tarix xəttinə əlavə etməyin peyğəmbərlik prinsipi idi. Bu, bir şeyin sonunun onun başlanğıcı ilə göstərildiyi prinsipindən başqa bir şey deyildir. Bu peyğəmbərlik qaydası ağılsız Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist xalqı tərəfindən rədd edilir. Qəbul edildikdə, Allah “biliyi öyrədə” bilər; Danielin son vaxtda artdığını bildirdiyi və Hoşeanın isə Allahın xalqının rədd etdiyinə görə məhv edildiyini söylədiyi məhz həmin biliyi. Yeşaya və Yeremyada eşitməkdən və görməkdən imtina edən sinif, “təvətləndirməni” rədd edir; bu isə Allahın Öz “son gün” xalqına, günlərin sonunda baş verəcək böhranı salamatlıqla keçə bilmələri üçün verməyi vəd etdiyi “rahatlıqdır”.

Allahın Musaya bəyan etdiyi “Rəbbin adı” (xasiyyəti) bu idi ki, “Rəbb Allah” “rəhmli və lütfkar, səbirli, xeyirxahlıq və həqiqətlə bol olandır”. Onun xasiyyəti mərhəmət və həqiqətdir. Onun xasiyyətini təmsil edən həqiqət həmişə Onun mərhəməti ilə bağlıdır; çünki Allah əvvəlcə onlara Öz mərhəmətini göstərmədikcə heç kəs Onun həqiqətini anlamayacaqdır; çünki hamı günah etmiş və Allahın izzətindən (xasiyyətindən) məhrum qalmışdır. İsa Məsihin Alfa və Omeqa olması həqiqəti Allahın təqsirlərini və günahlarını bağışladığı şəxslər tərəfindən qəbul edilir və qorunur. Bu bağışlanma istintaq hökmünün son səhnələrində baş verir. O, Öz mərhəmətini kimlərə göstərsə, beləliklə onların günahlarını bağışlayaraq, onları Öz irsi üçün götürür və onlarla əhdə daxil olur.

“Bu yer üzünün tarixinin son günlərində Allahın əmrlərinə riayət edən xalqı ilə Onun əhdi yenilənməlidir.” Review and Herald, 26 fevral 1914.

Musa da daxil olmaqla bütün peyğəmbərlər, Allahın öz əhdini yüz qırx dörd min olaraq müəyyən edilənlərlə yenilədiyi istintaq mühakiməsinin axır günlərini göstərirlər. Və o əhd təsis edildikdə, Allah “yer üzünün heç bir yerində və heç bir millət arasında edilməmiş möcüzələr göstərəcəyəm; və arasında olduğun bütün xalq Rəbbin işini görəcək; çünki səninlə edəcəyim şey dəhşətli bir şeydir” deyir.

Sinay dağı kimi də tanınan Horeb dağında Musanın mağara təcrübəsi, Musanın Allahın xalqı ilə mübarizəsi kontekstində yerləşdirilmişdi. Onun mübarizəsi Allahın ona verdiyi vəzifəni yerinə yetirmək üçün idi. Musa Allahın dünyaya olan xəbəri ilə bağlı bir mübarizə içində idi. Rəbb Öz izzətini Musaya göstərməzdən dərhal əvvəl, Musanın Rəbbə qarşı məntiq irəli sürdüyünü görürük; belə ki, o, Harunun qızıl buzovu ətrafında yenidən rəqs etmiş üsyançıları Rəbb məhv edərsə, üsyançıların məhvinin Allahın qüdrətini tanıdan xəbəri də məhv edəcəyini irəli sürürdü.

Və Rəbb Musaya dedi: “Bu xalqı gördüm, və budur, o, dikbaş bir xalqdır. İndi isə Məni rahat burax ki, qəzəbim onlara qarşı alovlansın və onları məhv edim; səndən də böyük bir millət yaradacağam.” Musa isə Allahı Rəbbə yalvardı və dedi: “Ya Rəbb, nə üçün Öz xalqına qarşı qəzəbin alovlanır? Axı Sən onları Misir diyarından böyük qüdrətlə və qüvvətli əllə çıxartdın. Nə üçün misirlilər deyib belə söyləsinlər: ‘O, onları pis niyyətlə çıxartdı ki, dağlarda öldürsün və yer üzündən yox etsin’? Şiddətli qəzəbindən dön və xalqına qarşı bu bələdan vaz keç. Öz qulların İbrahimi, İshaqı və İsraili xatırla; onlara Öz canına and içərək dedin: ‘Nəsilinizi göyün ulduzları kimi çoxaldacağam; haqqında danışdığım bütün bu torpağı da sizin nəslinizə verəcəyəm və onlar ona əbədi olaraq sahib olacaqlar.’” Beləcə Rəbb Öz xalqına etməyi düşündüyü bələdan vaz keçdi. Çıxış 32:9–14.

Musanın mağara təcrübəsi Musanın dünyaya təqdim etmək üçün təyin olunduğu xəbəri ehtiva edir. Rəbbin Musanın önündən keçərək Öz xarakterini bəyan etməsinə dair şəhadət, Allahın üsyankar (Laodikeya) xalqı haqqında daxili bir xəbərin konteksti içərisində yerləşdirilmişdir; İlyasın mağara təcrübəsinin konteksti isə onun İzebel ilə, yaxud Amerika Birləşmiş Ştatları, Papalıq və Birləşmiş Millətlərdən ibarət üçqat birliklə mübarizəsi içərisində yerləşdirilmişdir. Biri kilsə üçün daxili xəbəri, digəri isə dünya üçün xarici xəbəri təmsil edir, lakin Musa ilə İlyasın iki şahidi eyni Horeb mağarasındadırlar və hər ikisi dünyanın sonunda həmin mağarada təmsil olunurlar.

Axab İzebelə İlyasın etdiyi hər şeyi, habelə bütün peyğəmbərləri qılıncla necə öldürdüyünü xəbər verdi. Onda İzebel İlyasa bir qasid göndərərək dedi: “Əgər sabah bu vaxtadək sənin canını onlardan birinin canı kimi etməsəm, tanrılar mənə belə etsinlər, hətta daha artığını da etsinlər”. Bunu görən kimi o qalxıb canını qurtarmaq üçün getdi və Yəhudaya məxsus Beer-Şevaya gəldi, nökrəni də orada qoydu. Özü isə bir günlük yol qədər səhraya getdi, gəlib bir ardıc ağacının altında oturdu; özünə ölüm diləyib dedi: “Bəsdir; indi, ya Rəbb, canımı al, çünki mən atalarımın yaxşı deyiləm”. O, ardıc ağacının altında uzanıb yatarkən, budur, bir mələk ona toxunub dedi: “Qalx, ye”. O baxdı və budur, başının yanında köz üstündə bişmiş bir kömbə və bir səhəng su vardı. O yeyib içdi və yenə uzandı. Rəbbin mələyi ikinci dəfə gəlib ona toxundu və dedi: “Qalx, ye; çünki yol sənin üçün çox uzundur”. O qalxıb yedi, içdi və o yeməyin qüvvəsi ilə qırx gün, qırx gecə Allahın dağı Xorevə qədər getdi. Orada bir mağaraya gəlib gecələdi; və budur, Rəbbin sözü ona gəldi və ona dedi: “Burada nə edirsən, ey İlyas?” O dedi: “Mən Ordular Allahı Rəbb üçün çox qısqaneçlik göstərmişəm; çünki İsrail övladları Sənin

əhdini tərk etmiş, qurbangahlarını yıxmış və peyğəmbərlərini qılıncla öldürmüşlər; təkcə mən qalmışam, onlar da canımı almaq üçün onu axtarırlar”. O dedi: “Çölə çıx və Rəbbin önündə dağın üstündə dur”. Və budur, Rəbb keçib getdi; Rəbbin önündə böyük və qüvvətli bir külək dağları yarıb, qayaları parça-parça edirdi; amma Rəbb küləyin içində deyildi. Küləkdən sonra bir zəlzələ oldu; amma Rəbb zəlzələnin içində deyildi. Zəlzələdən sonra bir od oldu; amma Rəbb odun içində deyildi. Oddan sonra isə sakit, incə bir səs gəldi. İlyas bunu eşidəndə əbası ilə üzünü örtüdü, çıxıb mağaranın ağzında dayandı. Və budur, ona bir səs gəlib dedi: “Burada nə edirsən, ey İlyas?” O dedi: “Mən Ordular Allahı Rəbb üçün çox qısqanlıq göstərmişəm; çünki İsrail övladları Sənin əhdini tərk etmiş, qurbangahlarını yıxmış və peyğəmbərlərini qılıncla öldürmüşlər; təkcə mən qalmışam, onlar da canımı almaq üçün onu axtarırlar”. Rəbb ona dedi: “Get, Dəməşq səhrasına gedən yolunla geri dön; oraya çatanda Xazaeli Aram üzərində padşah olmaq üçün məşh et. Nimşinin oğlu Yehunu İsrail üzərində padşah olmaq üçün məşh et; Abel-Meholalı Şafat oğlu Elişanı da öz yerinə peyğəmbər olmaq üçün məşh et. Və belə olacaq ki, Xazaelin qılıncından qaçanı Yehu öldürəcək; Yehunun qılıncından qaçanı isə Elişa öldürəcək. Yenə də Mən İsraildə Özüm üçün yeddi min nəfər saxlamışam — Baala diz çökməmiş bütün dizləri və onu öpməmiş hər ağzı”. 1 Padşahlar 19:1–18.

İlyasın mağara təcrübəsi peyğəmbərin xəbəyə və öz xəbərinin, habelə işinin təsiri barədəki qavrayışına görə ruhdan düşməsinə təmsil edir. Musa Allahın bəyan edilmiş xəbərini müdafiə edirdi, İlyas isə həmin xəbərdən əl çəkmişdi. Biri kilsə ilə bağlı daxili, digəri isə kilsədən kənar xarici olmaq istisnası ilə bu, eyni xəbərdir. Bununla belə, peyğəmbərlik baxımından, birlikdə onların hər ikisi Vəhy on səkkizin ikiqat xəbərini təsvir edir. Mağara ilə əlaqəli bütün həqiqətlər barədə vurğulamağım gərəkən məqam budur ki, “son günlərdə” hər iki halda ifadə olunan ruhdan düşmə xəbəri və onun təsiri üzərindədir.

Musa və İlyas hər ikisi “Rəbbin sözü” olan “səsi” “eşidən” və “görən” kəsləri təmsil edirlər. Həmin “söz” Onun mərhəmət və həqiqət olan xasiyyətini təmsil edir. Məzmurçu da Allahın mərhəmətinin, yəni Onun xasiyyətinin ona göstərilməsini diləyir. Onun “mərhəmətini” görmək üçün Məzmurçu Ruhun kilsələrə nə dediyini “eşidəcəyinə” vəd verir.

Xor rəhbərə. Qorah oğulları üçün məzmur. Ya Rəbb, Sən Öz torpağına lütf göstərmisən; Yaqubun əsirliyini geri qaytarmısan [tərsinə çevirmisən]. Öz xalqının təqsirini bağışlamısan, onların bütün günahını örtmüşsən. Sela. Bütün qəzəbini götürmüşsən; alovlu hiddətindən dönmüşsən. Bizi döndər, ey nicatımızın Allahı, və bizə qarşı qəzəbinə son qoy. Məgər əbədi olaraq bizə qəzəblənəcəksən? Məgər qəzəbini bütün nəsillər boyu uzadacaqsan? Məgər bizi yenidən diriltməyəcəksən ki, xalqın Səndə sevinсин? Öz mərhəmətini bizə göstər, ya Rəbb, və bizə Öz xilasını bəxş et. Mən Allah Rəbbin nə söyləyəcəyini eşidəcəyəm; çünki O, Öz xalqına və Öz müqəddəslərinə sülh söyləyəcək; ancaq qoy onlar bir daha ağılsızlığa dönməsinlər. Həqiqətən, Onun xilasını Ondan qorxanlara yaxındır ki, izzət torpağımızda məskən salsın. Mərhəmət və həqiqət bir-biri ilə görüşdü; salehlik və sülh bir-birini öpdü. Həqiqət yerdən cücərəcək; salehlik isə göydən baxacaq. Bəli, Rəbb yaxşı olanı verəcək; torpağımız da öz bəhrəsini verəcək. Salehlik Onun önündə gedəcək və bizi Onun addımlarının yoluna qoyacaq. Məzmur 85:1–13.

Diqqət yetirin ki, salehlik və sülhü hasil edən “mərhəmət və həqiqət” (“həqiqət” isə bizim istinad etdiyimiz ivritcə ‘emet’ sözüdür) “öpüşmüşdür”. Onlar birləşmişdir. Zəburçu öz nəğməsini araşdırıcı mühakimənin son günlərində, Allah Öz “xalqı”nın “təqsirini bağışladığı” zaman yerləşdirir. Rica budur ki, Rəbb Öz xalqını “diriltsin”.

“Müqəddəs Ruhun xidməti altında bir dirçəliş və bir islahat baş verməlidir. Dirçəliş və islahat iki fərqli şeydir. Dirçəliş ruhani həyatın yenilənməsini, zəhin və ürək qüvvələrinin canlanmasını, ruhani ölümdən dirilməni ifadə edir. İslahat isə yenidən təşkilatlanmanı, fikir və nəzəriyyələrdə, adətlərdə və əməllərdə dəyişikliyi ifadə edir. İslahat Ruhun dirçəlişi ilə əlaqələndirilmədikcə salehliyin yaxşı bəhrəsini hasil etməz. Dirçəliş və islahat özlərinə təyin olunmuş işi görməlidirlər və bu işi görərkən bir-biri ilə vəhdətdə olmalıdırlar.” Selected Messages, book 1, 128.

Məzmurçunun dilədiyi “dirçəliş” özünün ölü olduğunu bilən bir şəxsin yalvarışını ifadə edir. Məzmurçunun dilədiyi dirçəliş, Laodikiyalı üçün dilənməsi çox çətin olan bir yalvarışdır, çünki Laodikiyalı ruhən ölü olduğunu fərqləndirirdi; lakin belə olmasaydı, dirçəldilməyə ehtiyacı olmazdı. Dirçəliş “Rəbb Allahın nə söyləyəcəyini eşitmək” razılığı ilə həyata keçir və Müqəddəs Ruh daxilimizdə məskən saldıqda gələn həmin dirçəlişi öldürməyimizdən əvvəl heç bir başqa iş gəlməməlidir.

“Aramızda həqiqi möminliyin dirçəlişi bütün ehtiyaclarımızın ən böyüyü və ən təxirəsalınmazıdır. Bunu axtarmaq bizim ilk işimiz olmalıdır.” Selected Messages, book 1, 121.

Vəhy kitabı barədə danışarkən, Sister White belə deyir.

“Biz bir xalq olaraq bu kitabın bizim üçün nə ifadə etdiyini anladığımız zaman, aramızda böyük bir dirçəliş görünəcəkdir.” Testimonies to Ministers, 113.

“Dirçəliş” sözü yenidən həyata qaytarmaq kimi tərif olunur. Yüz qırx dörd minin arasında olmaq üçün seçilənlər əvvəlcə ölü olduqlarını və dirçəlişə ehtiyac duyduqlarını dərk etməlidirlər. Yüz qırx dörd minin ölü olması, möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl möhürü açılan xəbərin mühüm tərkib hissəsidir. Bu həqiqət barədə deyiləcək daha çox sözüümüz var. Onları dirildən, Allahın onları “diriltiyi” və onlara Öz salehliyini verdiyi zaman onlara göstərdiyi “mərhəmət”dir. Onları dirildən, İsanın Alfa və Omega olması həqiqətidir və bu anlayış onların daxilində hər cür idrakı aşan bir “sülh” doğurur. Vəd budur ki, “həqiqət” “yerdən cücərəcək”. Alfa və Omega olan “həqiqət” kimi təmsil edilən xəbər Birləşmiş Ştatlarda başlanğıc alır, çünki o, “yerdən” cücərir. Başlanğıcdakı xəbər Birləşmiş Ştatlardan gəldi və axırdakı xəbər də eyni yerdən cücərir.

Allahın mağara adamlarının bir simvol olduğu kontekstində, simvolik bir mağarada olmuş digər peyğəmbərləri nəzərdən keçirəcəyik. İsa Vəftizçi Yəhyayı İlyas kimi tanıtdı və Yəhya həbsdə idi; o, İsanın gələcək Məsih olub-olmadığını bilməyə ehtiyac duyurdu. O, İsanın həqiqi xarakterini bilməyə ehtiyac duyurdu. O, özünün elan etdiyi xəbərlə İsanın elan etməyə davam etdiyi xəbərin həqiqi xəbər olub-olmadığını bilməyə ehtiyac duyurdu. O, şagirdlərini İsa ilə bu sualı soruşmağa göndərdi, İsa isə onların sualının yanından keçərək Öz izzətini onlara göstərməyə davam etdi.

Beləcə gün keçib getdi; Yəhyanın şagirdləri isə hər şeyi görür və eşidirdilər. Nəhayət İsa onları Öz yanına çağırdı və onlara gördüklərini Yəhyaya gedib xəbər vermələrini buyurdu, əlavə edərək dedi: “Məndə heç bir büdrəmə səbəbi tapmayan nə bəxtiyardır.” Luka 7:23, R. V. Onun ilahiliyinin dəlili əzab çəkən bəşəriyyətin ehtiyaclarına uyğunluğunda görünürdü. Onun izzəti bizim aşağı halımıza enib lütf göstərməsində aşkar olundu.

“Şagirdlər bu xəbəri çatdırdılar və bu kifayət idi. Yəhya Məsih haqqında peyğəmbərliyi xatırladı: ‘Rəbb məni həlimlərə müjdə vermək üçün məsh etmişdir; O məni qəlbi qırılanları sarımaq, əsirlərə azadlığı və bağlı olanlara zindanın açılmasını elan etmək üçün; Rəbbin məqbul ilini bəyan etmək üçün göndərmişdir.’ Yeşaya 61:1, 2. Məsihin işləri Onun yalnız Məsih olduğunu bəyan etmədi, həm də Onun Padşahlığının hansı surətdə bərqərar ediləcəyini göstərdi. Səhrada İlyasa gəlmiş olan eyni həqiqət Yəhyaya da açıldı; belə ki, ‘böyük və qüvvətli bir külək dağları parçalayıb Rəbbin önündə qayaları qırırdı; lakin Rəbb küləkdə deyildi; küləkdən sonra zəlzələ oldu; lakin Rəbb zəlzələdə deyildi; zəlzələdən sonra od gəldi; lakin Rəbb odda deyildi;’ və oddan sonra Allah peyğəmbərlə ‘zərif, sakit bir səsle’ danışdı. 1 Padşahlar 19:11, 12. Beləcə İsa Öz işini silahların toqquşması, taxtların və padşahlıqların alt-üst edilməsi ilə deyil, mərhəmət və özünü fəda etmə həyatı vasitəsilə insanların qəlblərinə xitab etməklə yerinə yetirməli idi.” Əsrlərin Arzusu, 217.

Allahın qüdrəti Onun Kəlamı vasitəsilə ötürülür. O, “insanların qəlblərinə” çatdırılır. “Yumşaq, sakit səs”in dərsi də bu idi. Lakin İlyasın xəbəri Allahın xalqından kənarda olan qüvvələri müəyyənləşdirən zəhəri xəbərdir. Məsih “axır günlər”də İlyasa deyirdi ki, Onun sözündə qüdrət yerləşir; lakin dağıdıcı küləklə, zəlzələ ilə və odla təmsil olunan “silahların toqquşması və taxtların, padşahlıqların alt-üst edilməsi” Allahın xalqının qarşılaşacağı, Vəhy kitabında təqdim olunan xarici qüvvələrdən üçünü təmsil edir. Dağıdıcı “külək” Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyində İslamın rəmzidir. “Zəlzələ” Fransız İnqilabının üsyanı və anarxiyasıdır. “Od” Sodom və Homorranın üzərinə gətirilmiş məhvi ifadə edir. İlyas mağaraya çatmaq üçün papalıq hakimiyyətindən qaçmışdı; buna görə də Rəbb ona aşkar etdi ki, dünyanın sonunda böhranı təşkil edən bütün şər qüvvələrinə baxmayaraq, Allahın qüdrətinin tapıldığı yer məhz o yumşaq, sakit səsdır.

Musa, İlyas və Vəftizçi Yəhya hamısı Allahın xasiyyətinə bir mağaradan şahid olduqlarına şəhadət edirlər. “Mağara” pozğun və zinakar nəslə veriləcək yeganə əlamətdir. İsa “zinakar və pozğun nəsil”dən danışdı; bu isə təhqiqat mühakiməsinin “axır günlər” nəslidir. Həmin nəslin əlaməti üç gün bir mağarada—balının qarnında—qalmış peyğəmbər Yunis idi.

Xalq böyük bir izdiham halında toplaşdıqda, O danışmağa başlayıb dedi: Bu nəsil şər bir nəslidir; onlar bir əlamət axtarırlar; lakin Yunus peyğəmbərin əlamətindən başqa ona heç bir əlamət verilməyəcək. Çünki Yunus Ninevalılar üçün necə bir əlamət olmuşdusa, Bəşər Oğlu da bu nəsil üçün elə olacaqdır. Luka 11:29, 30.

Yunus üç gün və üç gecə balığın qarnında idi; İsa da üç gün məzarda oldu. Yunus bir əlamət idi, İsa da elədir. Onlar dirilmə əlamətini təmsil edirlər; bu isə, əlbəttə, ölümdən sonra gəlir.

O zaman ilahiyyətçilərdən və fariseylərdən bəziləri cavab verib dedilər: Müəllim, Səndən bir əlamət görmək istəyirik. Lakin O cavab verib onlara dedi: Pis və zinakar nəsil bir əlamət axtarır; amma ona peyğəmbər Yunusun əlamətindən başqa heç bir əlamət verilməyəcək. Çünki

Yunus üç gün və üç gecə böyük balığın qarnında olduğu kimi, Bəşər Oğlu da üç gün və üç gecə yerin bağrında olacaq. Ninevalılar hökm zamanı bu nəsillə birlikdə ayağa qalxacaq və onu məhkum edəcəklər; çünki onlar Yunusun vəzinə tövbə etdilər; və budur, burada Yunusdan daha böyük Olan var. Matta 12:38–41.

Əgər biz tarixin təkrarlanması prinsipini, bütün müqəddəs tarixin dünyanın sonunu müəyyənləşdirməsi həqiqəti ilə birlikdə dərk ediriksə, onda Yunus və Məsihin ölümü, dəfni və dirilməsi indi Allahın xalqı üçün həm “əlamət”, həm də ismarıqdır. Yunus balığın qarnından çıxarıldığı zaman ismarışı bəyan etdi; necə ki, Məsihin dirilməsi haqqında ismarış da Məsihin olduğu mağaranın ağzındakı daşı mələk kənara çəkən kimi dərhal bəyan olundu. Musa, İlyas, Yunus və Məsih ilə təmsil olunanlar təkcə “axır günlər”dəki Allahın xalqını deyil, həm də onların hər birinin verdiyi ismarışı simvolizə edirlər.

Yunusun əlamətinə Məsihin mərhəmətli xasiyyətinin təzahür etdiyi mağara təcrübəsi daxildir. İsanın İlyasa göstərdiyi həmin mərhəmət, xəbəri bəyan etmək məsuliyyətindən qaçarkən Yunusa da göstərildi. Yunus haqqında deyiləsi daha çox şey var, lakin indi digər məqamlara toxunulmalıdır.

Mağara, başqa şeylərlə yanaşı, ölümü və dirilməni təmsil edir. Allahın axır günlərdəki əhd xalqı çoxsaylı şahidliklər əsasında ölü olmuş, sonra isə dirildilmiş kimi tanınmışdır. Əlbəttə, məsihçi Allahın Padşahlığını görmək üçün yenidən doğulmalıdır və bu, köhnə cismani insanın ölümünü ifadə edir, lakin peyğəmbərlik baxımından bu, daha artıq mənə daşıyır. Bu, öz yolunda dayandırılmış bir xəbəərə işarə edir. İlyas xəbəri bəyan etməyi dayandırdı, Yunus xəbəri bəyan etməkdən qaçdı. Yəhya zindana atıldı və edam edildi. İsa çarmıxa çəkildi.

Buna görə də Yunusun əlaməti sadəcə ölüm və dirilmə ilə bağlı deyil; o, bir xəbərin ölüm və dirilməsi ilə bağlıdır və Allahın Kəlamında timsallaşdırılan bütün xəbərlər, Atanın İsaya verdiyi, sonra İsanın Cəbrayılə verdiyi, sonra Cəbrayılın peyğəmbərə verdiyi, onun da yazıb kilsələrə göndərdiyi son xəbərdarlıq xəbərini təmsil edir. Allah Musanın mağara təcrübəsində bu xəbəərə son qoyub yenidən başlamağa hazır idi. İlyas öz işini bir xəbərçi kimi başa çatdırdı və mağaraya qaçdı. Yunus Tarşışə qaçdı. Vəftizçi Yəhya öldürüldü, İsa da eləcə. Bütün bu şəhadətlər Vəhy kitabına gətirilməli və bir-biri ilə uyğunlaşdırılmalıdır. Daniel və Vəhy iki kitabdır, lakin “İsanın şəhadəti” onların həm də bir kitab olduğunu göstərir. Onlar Müqəddəs Kitab ilə eyni xüsusiyyətlərə malikdirlər. Bir kitab təşkil edən iki kitab və iki şahidi təmsil edən iki müəllif.

Babilin və ondan sonra Midiya-Farsın əsiri olan Daniel, şirlər quyusuna atıldığı zaman simvolik olaraq öldü. Yunus, balina tərəfindən udulduğu zaman simvolik olaraq öldü. Vəhyçi Yəhya, qaynar yağa atıldığı zaman simvolik olaraq öldü. William Miller öldü, lakin salehlərin dirilməsi üçün mələklərin onun məzarı başında gözlədiyinə dair vəd vardır. Future for America xidməti 18 iyul 2020-ci ildə simvolik olaraq öldü.

Son xəbərdarlıq xəbəri papalıq hakimiyyətinin ölümçül yarasının sağaldılması kontekstində verilir. Yaranın sağaldılması Vəhy kitabının on üçüncü və on yeddinci fəsillərinin xüsusi mövzudur. Ölümçül yara sağaldıqda dirçəldilmiş papalıq Vəhy kitabının on yeddinci fəslində təmsil olunan səkkizinci padşahlığa çevriləcəkdir. O, səkkizinci olaraq, yəni yeddindən olan kimi müəyyən edilir.

Səkkiz dirilmənin rəmzidir, çünki əhd münasibətinin möhürü olan sünnət oğlan uşağı doğulduqdan sonra səkkizinci gün icra edilməli idi. Bu mərasim məsihçi dövründə vəftizlə əvəz edildi və vəftiz Məsihin ölümünü, dəfnini və dirilməsini təmsil edir. Məsih yeddinci gündən sonrakı gündə dirildi. Buna görə də O, peyğəmbərlik baxımından səkkizinci gündə dirilmiş oldu. Min illik istirahətdən sonra yenilənmiş yer səkkizinci minillikdə dirilir.